

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

P8_TA(2015)0414

Wolność słowa w Bangladeszu**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie wolności słowa w Bangladeszu (2015/2970(RSP))**

(2017/C 366/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Bangladeszu, w szczególności rezolucję z dnia 21 listopada 2013 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Bangladeszu oraz nadchodzących wyborów w tym kraju ⁽¹⁾, z dnia 18 września 2014 r. w sprawie łamania praw człowieka w Bangladeszu ⁽²⁾ i z dnia 16 stycznia 2014 r. w sprawie niedawnych wyborów w Bangladeszu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Ludową Republiką Bangladeszu w sprawie partnerstwa i rozwoju z 2001 r.,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dni 1 kwietnia 2015 r. i 9 sierpnia 2015 r. w sprawie zamordowania blogerów w Bangladeszu,
- uwzględniając oświadczenie ekspertów ONZ z dnia 7 sierpnia 2015 r. potępiające zamordowanie blogera Niloya Neela;
- uwzględniając oświadczenie Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka Zeida Ra'ada Al-Husseina z dnia 5 listopada 2015 r., w którym wezwał on Bangladesz do zapewnienia lepszej ochrony autorom, wydawcom i innym osobom zagrożonym przez ekstremistów w tym państwie,
- uwzględniając oświadczenie delegatury UE w Bangladeszu z dnia 11 lutego 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z dnia 9 kwietnia 2015 r. w sprawie zbliżającej się egzekucji Muhammada Kamaruzzamana w Bangladeszu,
- uwzględniając oświadczenie delegatury UE w Bangladeszu z dnia 29 października 2014 r. w sprawie kary śmierci w tym kraju,
- uwzględniając wstępne wnioski z wizyty w Bangladeszu Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Wolności Religii lub Przekonań z dnia 9 września 2015 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji z dnia 20 lipca 2015 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Bangladesz, a w szczególności jego art. 19,
- uwzględniając deklarację ONZ w sprawie obrońców praw człowieka,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0024.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0045.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

- uwzględniając unijne wytyczne dotyczące wolności słowa w internecie i poza nim z dnia 12 maja 2014 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań z dnia 24 czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając unijne wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka wolność słowa, w tym wolność prasy i środków przekazu, jest niezbędnym filarem demokratycznego, pluralistycznego i otwartego społeczeństwa;
- B. mając na uwadze, że propagowanie i ochrona wolności religii lub przekonań jest jednym z priorytetów polityki UE w zakresie praw człowieka, włącznie z pełnym poparciem dla zasady niedyskryminacji i jednakowej ochrony osób o przekonaniach nieisteistycznych lub ateistycznych;
- C. mając na uwadze, że Bangladesz poczynił w ostatnich latach znaczne postępy, zwłaszcza jeżeli chodzi o osiągnięcie milenijnych celów rozwoju; mając na uwadze, że UE łączą z Bangladeszem dobre, długotrwałe stosunki, oparte między innymi na umowie o współpracy w sprawie partnerstwa i rozwoju;
- D. mając na uwadze, że konstytucja Bangladeszu przyjęta w 2014 r. chroni podstawowe wolności, w tym wolność słowa;
- E. mając na uwadze, że naruszenia podstawowych wolności i praw człowieka – w tym akty przemocy, podżegania, nawoływania do nienawiści, napastowania, zastraszania i cenzury w stosunku do dziennikarzy i blogerów – nadal są w Bangladeszu rozpowszechnione; mając na uwadze, że Bangladesz znajduje się na 146. miejscu (spośród 180) w światowym rankingu wolności prasy;
- F. mając na uwadze, że narastają napięcia między siłami świeckimi i religijnymi oraz wzrasta przemoc w stosunku do osób wyrażających sprzeciw; mając na uwadze, że od lat fundamentalistyczne krajowe ugrupowania islamskich ekstremistów – szczególnie Ansarullah Bangla Team – publikują „czarną listę”, na której figurują osoby uznane za krytyków islamu, w tym laureatka Nagrody im. Sacharowa Taslima Nasreen, i wzywają do egzekucji świeckich blogerów i autorów, dokonując brutalnych morderstw w warunkach względnej bezkarności;
- G. mając na uwadze, że w dniu 31 października 2015 r. Faisal Arefin Dipan, prowadzący wydawnictwo Jagriti Prokashoni, został brutalnie zamordowany przy użyciu maczet w swoim biurze w Dhace; mając na uwadze, że tego samego dnia zaatakowano i raniono innego wydawcę i dwóch autorów, zaś inni wciąż otrzymują pogroźki;
- H. mając na uwadze, że w bieżącym roku zamordowano w tym kraju co najmniej pięcioro świeckich blogerów i dziennikarzy (Niladri Chatterjee alias Niloy Neel, Faisal Arefin Dipan, Ananta Bijoy Das, Washiqur Rahman Babu i Abhijit Roy), którzy korzystali ze swojego podstawowego prawa do swobody wypowiedzi w sprawach politycznych, społecznych i religijnych; mając na uwadze, że ugrupowania islamskich ekstremistów przyznały się do szeregu zabójstw;
- I. mając na uwadze, że w 2013 r. został zamordowany uznany bloger Ahmed Rajib Haider, a w 2014 r. – profesor uniwersytecki A.K.M. Shafiqul Islam; mając na uwadze, że wielu innych blogerów spotkało się w mediach społecznościowych z groźbami śmierci (na Facebooku opublikowano czarne listy wymierzone w świeckich autorów) lub przeżyło próby zabójstwa, a niektórzy przestali pisać lub uciekli z kraju;
- J. mając na uwadze, że premier Sheikh Hasina potępiła to zabójstwo i zapewniła o zaangażowaniu swojego rządu w walkę z terroryzmem i brutalnym ekstremizmem; mając na uwadze, że zapowiedziała ona „politykę zerowej tolerancji” wobec naruszeń praw człowieka przez organy ścigania oraz wprowadziła ustawę o reformie policji wprowadzającą kodeks postępowania; mając na uwadze, że mimo tych kroków poparła ona aresztowanie przez rząd świeckich blogerów oraz utworzenie grupy wywiadowczej do monitorowania mediów społecznościowych pod kątem potencjalnie bluźnierczych treści;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

- K. mając na uwadze, że w sierpniu 2014 r. rząd Bangladeszu wprowadził nową politykę w zakresie środków przekazu, która nadal budzi obawy związane z wolnością słowa; mając na uwadze, że polityka ta obejmuje ograniczenia wolności mediów, jak w przypadku zakazu wypowiedzi, które są „antypaństwowe”, „wyśmiewają ideologię narodową” lub są „niespójne z kulturą Bangladeszu”, a także ograniczeń w przekazywaniu informacji na temat „anarchii, rebelii lub przemocy”; mając na uwadze, że rząd Bangladeszu zintensyfikował działania przeciwko mediom społecznościowym, włącznie z tymczasowym lub całkowitym odcięciem całej sieci internetowej oraz serwisów Facebook, WhatsApp, Viber i Messenger;
- L. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach aresztowano wielu dziennikarzy pod zarzutem naruszenia ustawy o technologiach informacyjno-komunikacyjnych, która uznaje za niezgodne z prawem publikacje o charakterze zniesławiającym i „antypaństwowym”;
- M. mając na uwadze, że od nieuzasadnionego wprowadzenia przepisów w 2014 r. alarmująco nasiliły się przypadki nękania; mając na uwadze, że wobec 13 osób pracujących w sektorze środków przekazu wszczęto postępowanie pod zarzutem obrazy, co przyczyniło się do ogólnej atmosfery strachu i zastraszenia oraz poskutkowało autocenzurą;
- N. mając na uwadze, że w dniu 16 sierpnia 2015 r. Probir Sikdar, dziennikarz i właściciel gazety internetowej Uttaradhikar Ekattor News, został aresztowany za rzekome zniesławienie ministra rządu na Facebooku; mając na uwadze, że w dniu 18 sierpnia 2015 r. Shaukat Mahmud, przewodniczący Federalnego Związku Dziennikarzy Bangladeszu, został aresztowany pod zarzutem podpalenia autobusu w dniu 23 stycznia 2015 r. i oskarżony w trzech sprawach związanych z tym rzekomym atakiem;
- O. mając na uwadze, że w ostatnich latach niektórzy posłowie partii opozycyjnych zaginęli w niejasnych okolicznościach;
- P. mając na uwadze, że Unia Europejska sprzeciwia się stosowaniu kary śmierci bez względu na przypadek i na okoliczności oraz konsekwentnie wzywa do jej powszechnego zniesienia;
- Q. mając na uwadze, że w dniu 21 listopada 2015 r. dokonano egzekucji dwóch wyższych rangą przywódców bangladeskiej opozycji za zbrodnie wojenne popełnione podczas wojny o niepodległość z Pakistanem w 1971 r., po tym jak ich ostateczny apel o ulaskawienie został odrzucony;
- R. mając na uwadze, że w dniu 18 listopada 2015 r. postrzelony został włoski ksiądz i lekarz Piero Arolari, 28 września 2015 r. zamordowany został włoski pracownik organizacji humanitarnej Cesare Tavella, a 3 października 2015 r. japoński pracownik organizacji humanitarnej Hoshi Kunio; mając na uwadze, że bojówki Państwa Islamskiego przyznały się do popełnienia tych zbrodni, podobnie jak do zamachów bombowych w trakcie procesji z okazji święta Aszura przy głównej świątyni szyickiej w Dhace w dniu 24 października 2015 r., w wyniku których zginął jeden nastolatek, a kilkadziesiąt innych osób zostało rannych;
- S. mając na uwadze, że rząd przedłożył projekt ustawy o darowiznach zagranicznych (działalności społecznej), który będzie regulował działania i finansowanie każdej grupy otrzymującej finansowanie z zagranicy;
1. potępia nasilające się ataki islamskich ekstremistów na świeckich autorów, blogerów, mniejszości religijne i zagranicznych pracowników organizacji humanitarnych; wyraża ubolewanie w związku z ofiarami śmiertelnymi i składa najszczersze kondolencje ofiarom i ich rodzinom;
 2. wzywa władze Bangladeszu, by w dalszym ciągu potępiały podejmowane nadal okrutne działania przeciwko wolności słowa, a także by ich działania prowadziły do natychmiastowego zaprzestania wszystkich aktów przemocy, napastowania, zastraszania i cenzury wobec dziennikarzy, blogerów i społeczeństwa obywatelskiego;
 3. wyraża najgłębsze zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją w zakresie prawa do wolności słowa, a także nasileniem się fundamentalizmu religijnego, nietolerancji i przemocy ze strony ekstremistów w Bangladeszu; apeluje do władz Bangladeszu, aby zwiększyły wysiłki na rzecz poprawy ochrony aktywistów i dziennikarzy; domaga się, by wszystkie partie polityczne i ich przywódcy jednoznacznie i całkowicie potępiли przemoc ze strony ekstremistów i wsparli prawo do wolności słowa;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

4. przypomina właściwym władzom Bangladeszu o ich krajowych i międzynarodowych zobowiązaniach prawnych, w tym obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim obywatelom bez względu na ich poglądy polityczne bądź religijne, a także zagwarantowania, by w Bangladeszu można było cieszyć się wolnością słowa i prasy bez arbitralnych ograniczeń i cenzury;
5. apeluje do władz Bangladeszu, by przeprowadziły niezależne dochodzenia i złożyły wyjaśnienia w związku z zaginięciem w ciągu ostatnich kilku lat posłów partii opozycyjnych, zwłaszcza w miesiącach poprzedzających wybory w styczniu 2014 r., a także po ich zakończeniu;
6. apeluje do władz Bangladeszu o walkę z bezkarnością oraz o dołożenie wszelkich starań, by zidentyfikować wszystkich sprawców i postawić ich przed sądem, wszczynając niezależne, wiarygodne i przejrzyste dochodzenia, a także zapewniając sprawiedliwe procesy sądowe, bez stosowania kary śmierci;
7. zwraca uwagę na wysiłki podjęte, by aresztować zabójców Avijita Roya, Washiqura Rahmana Babu i Niladriego Chatterjeego; z zadowoleniem przyjmuje postępy w dochodzeniach w sprawie śmierci Włocha Cesarego Tavalli i Japończyka Kunio Hoshiego;
8. wzywa rząd Bangladeszu do podjęcia niezbędnych działań, by zapobiec dalszym zabójstwom poprzez podjęcie skutecznych środków na rzecz ochrony autorów, wydawców i innych osób, które otrzymują pogróżki, nie tylko zapewniając specjalną ochronę fizyczną osobom, które stanowią potencjalne cele, lecz także poprzez podejmowanie debat publicznych, które zwalczają ekstremistyczne poglądy wszelkiego rodzaju;
9. apeluje do władz Bangladeszu o przywrócenie pełnej niezależności mediów, wycofanie wszystkich zarzutów wobec wydawców i dziennikarzy, którzy publikują treści krytykujące rząd, umożliwienie natychmiastowego wznowienia pracy wszystkich zamkniętych redakcji, a także o niezwłoczne przywrócenie pełnego i nieograniczonego dostępu do wszystkich rodzajów publikacji, w tym publikacji w formie elektronicznej;
10. wzywa władze Bangladeszu, by pilnie wypełniły swoje zobowiązania i wdrożyły Plan działania ONZ w sprawie bezpieczeństwa dziennikarzy oraz kwestii bezkarności przyjęty w 2013 r.
11. domaga się, by władze Bangladeszu zapewniły niezależność i bezstronność systemu sądownictwa, a także by dokonały zmiany ustawy o technologiach informacyjno-komunikacyjnych oraz ustawy o cyberbezpieczeństwie z 2015 r., aby dostosować je do międzynarodowych standardów w zakresie wolności słowa i zrezygnować z uznawania „antypaństwowych” publikacji za niezgodne z prawem;
12. wyraża poważne zaniepokojenie powtarzającymi się aktami przemocy na tle etnicznym i religijnym, zwłaszcza przemocy na tle płciowym wobec kobiet i osób LGBTI; wzywa rząd Bangladeszu i organizacje religijne, a także ich przywódców, do rozpoczęcia procesu pojednania; apeluje do rządu Bangladeszu o podjęcie starań na rzecz wymierzenia sprawiedliwości sprawcom stosującym tego rodzaju przemoc; domaga się ponadto, by rząd Bangladeszu zapewnił wystarczającą ochronę i gwarancje takim mniejszościom jak szyici, ahmadyjczycy, hinduiści, buddyści i chrześcijanie, ale także Biharczycy;
13. zwraca uwagę, że ustawa o darowiznach zagranicznych (działalności społecznej) z 2014 r. doprowadziła w pewnych przypadkach do arbitralnych kontroli legalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego ze strony rządu; wzywa władze Bangladeszu do dokonania przeglądu tych przepisów, aby zapobiegać takim sytuacjom;
14. wzywa władze Bangladeszu, by pilnie wypełniły swoje zobowiązania i wdrożyły Plan działania ONZ w sprawie bezpieczeństwa dziennikarzy oraz kwestii bezkarności przyjęty w 2013 r.
15. zwraca się do rządu Bangladeszu z prośbą o umożliwienie międzynarodowym organizacjom pozarządowym w kraju wypełniania swoich misji, a także o zapewnienie, by wszystkie grupy działające na rzecz praw człowieka oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego nie musiały funkcjonować w atmosferze strachu i pod groźbą represji;
16. apeluje do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, delegatury UE w Bangladeszu oraz delegatur państw członkowskich o ściśle monitorowanie praw człowieka i sytuacji politycznej w Bangladeszu, a także o wykorzystanie wszystkich dostępnych instrumentów, w tym Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka;

Czwartek, 26 listopada 2015 r.

17. wzywa UE, by zgodnie z jej strategicznymi ramami dotyczącymi praw człowieka i demokracji niezwłocznie przedstawiła powyższe obawy i zalecenia władzom Bangladeszu;
 18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz parlamentowi i rządowi Bangladeszu.
-